

عنوان مقاله:

زیبایی شناسی و رابطه آن با هویت بخشی به معماری

محل انتشار:

اولین همایش ملی اندیشه ها و فناوری های نو در معماری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

بابک پهلوان - دانشجوی دکترای معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشکین شهر، ایران.

خلاصه مقاله:

زیبایی شناسی هنر و معماری اسلامی جزو مباحثی است که می تواند به عنوان عنصر اصلی در هویت بخشی به معماری معاصر به حساب آید. نماد های زیبایی شناسانه در هنر و معماری اسلامی شامل نماد های طبیعی، وحیانی، بومی و سنتی هستند. این نماد ها به صورت های تخلف می توانند فرم، حجم زیبارا با مفهومی عامه پسند در ذهن افراد تداعی کند. مفاهیم در صورت بکارگیری مناسب و صحیح و بجا سبب شکل گیری هویتی والا در آثار هنری می شوند. البته در شکل گیریهویت زیبایی شناسانه در معماری توجه به سوابق پدیده ها و چگونگی تکامل آن نیز اهمیت بسیاری زیادی می یابد. برای درک بهتر می بایست نماد ها رمز گشایی گردد که هنرمند و معمار می بایست با رمزگشایی این نمادها و طراحی مفهومی احساسی زیبایی شناسانه به افراد دهد. از جمله این نمادها می توان به هندسه، تداوم ریتم، نظم طبیعی، نظام رشد یکنواخت طبیعت و... اشاره کرد. بنابراین برای رسیدن به زیبایی در معماری شناخت عناصر زیبا و در کنار آن توجه به ریشه های هویت بخش نقش بسزایی ایفا خواهد نمود. در واقع اینگونه می توان گفت که برای زیبایی بنیانهایی هستی شناسانه و انسان شناسانه لازم است تا بتوان ابعاد گوناگون آنرا شناخت. این موضوع می تواند در رسیدن به زیبایی شناسی برای هنرمندان و معماران راهگشا باشد. در این مقاله نیز سعی می شود با شناخت پدیده ها و نماد های سنتی و بومی، وحیانی و طبیعی، زیبایی مفهومی و عامه پسندی را برای هویت بخشی به معماری معاصر معرفی کرد.

کلمات کلیدی:

زیبایی شناسی و حیانی، نماد، نمایه، هویت، معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/279976>

